

[Aksel Larsen.]

og måske andre konservative og regeringsorganer bliver klar over, at boligforliget ikke var så helt godt, og hvis det kunne give f. eks. det konservative folkeparti anledning til at overveje; om man ikke burde optage hele boligforliget til revision, så ville det jo være en fordel. Ikke fordi jeg mener, at det er her, der i særlig grad tiltrænges en revision, men det er jo næsten ligegyldigt, hvor man begynder, blot man får begyndt.

Ja, det er, hvad jeg har at sige; i øvrigt er det jo et lovforslag, som i allerhøjeste grad egner sig til udvalgsbehandling, og det vil vi naturligvis meget gerne medvirke til.

Sigsgaard: Jeg kan jo tage fat dér, hvor hr. Aksel Larsen slap, med den første bestemmelse i lovforslaget, om forhøjelsen af lejeværdien af bolig i egen ejendom fra $2\frac{1}{2}$ pct. til $2\frac{3}{4}$ pct. Vi har før peget på det urimelige i, at der kan foretages et ikke ubetydeligt fradrag vedrørende underskud ved at bo i eget hus, og det vil jo fortsat være tilfældet også efter vedtagelsen af dette lovforslag. Særlig urimeligt er det for ny-erhvervede huse, da det jo presser priserne i vejret og fremmer inflationen; det er nemlig helt forkert, når mange ejere tror, at skattefordelen går i deres lomme, den er gået i sælgerens lomme. Procenten bør derfor nok forhøjes væsentligt, men da det vil gå hårdt ud over de nuværende ejere, der som sagt i vid udstrækning har betalt for skattefordelen, bør skærpselsen særlig gælde ny-erhvervede huse, medens ordningen for de nuværende ejere må være lempeligere. Vi vil overveje et forslag på dette område.

Ligeledes i § 1 foreslås, at det såkaldte nyetableringsfradrag forhøjes til 5.000 kr. Ligesom andre vil jeg spørge, om ministeren har overvejet, om man helt burde ophæve dette fradrag. Når jeg stiller spørgsmålet, er baggrunden den, at nedslagsbestemmelsen i sin tid blev gennemført som følge af en misforståelse, en misforståelse, der havde sin baggrund i den fremgangsmåde, der anvendes, hvis en erhvervsdrivende ikke fører regnskab. Ved den opgørelsesmåde af hans indtægt, som dér anvendes, kan det se ud, som om en skatteydere indtægt forhøjes med de afdrag han betaler. Det er jo som bekendt ikke tilfældet, men det var baggrunden for dette særlige fradrag i sin tid.

Jeg kunne videre spørge, hvordan ministeren har tænkt sig bestemmelsen opretholdt under en kildeskatteordning, hvis den da er tænkt opretholdt. Det kan være svært at se, hvordan den overhovedet kan administreres under kildeskattesystemet. Hvis den opretholdes, vil jeg spørge, om ikke det vil være rimeligt at give et tilsvarende fradrag f. eks. for personer, der etablerer egen husførelse. Jeg tænker her på dem, der tvinges ind i byggeri med store indskud, der skal afdrages eller måske betales kontant; de skatteydere er jo ikke bedret stillet end dem, der af andre grunde er nødt til at påtage sig afdragsbyrder. Og hvorfor ikke et tilsvarende fradrag for folk, der f. eks. afdrager på uddannelsesgæld? Jeg tror ikke, man kan sige, at deres indsats er ringere end nyetablerede erhvervsfolks. Denne og i øvrigt også tidligere regeringers tendens til at favorisere bestemte befolkningsgrupper og erhvervsgrupper sympatiserer vi i det hele taget ikke med.

I § 1, nr. 4, er det foreslået, at skattepligtige personer, der skal svare almindelig indkomstskat af vederlag for afhændelse af patentret osv., skal kunne fordele vederlaget over flere år, og dér er jeg enig med andre ordførere i, at bestemmelsen stort set er rimelig, men jeg beder om, at det bliver undersøgt, hvorvidt der ved denne fordelingsregel gives større muligheder for skatteflugt. Jeg tænker her på den situation, der opstår såvel ved fraflytning fra landet som ved tilflytning. Undersøgelsen bør jo nok omfatte virkningerne af selve fordelingen og selve det forhold, at der er valgfrihed. Bl. a. burde der nok være pligt til forinden fraflytning til udlandet at selv-angive og betale skat af hele det beløb, der ellers kunne have været fordelt. Jeg håber som sagt, at den lille ting vil blive overvejet.

Bestemmelsen om reguleringsfradrag er stort set rimelig, men det er betænkeligt, at betalte restancer indgår i beregningen af reguleringsfradraget, for det kan jo betyde, at en skatteyder, der har betalt hele sin skat rettidigt i 1967, ikke har fået reguleringsfradrag, medens en anden tilsvarende stillet skatteyder, der ikke har overholdt sine forpligtelser og derfor skal efterbetale, får reguleringsfradrag, fordi han på grund af efterbetalingen lige vipper op over den grænse, der giver reguleringsfradrag, og der-